

Jest na świecie jeden zawód, jedno jedyne powołanie

– być dobrym dla drugiego człowieka.

M. Dąbrowska

SCENARIUSZ PRZEDSTAWIENIA Z OKAZJI DNIA WOŁONTARIUSZA

W przedstawieniu wykorzystano utwór Henryka Sienkiewicza pt. „Bajka”.

Występują: Narrator, Królowa Wróżek, Pierwsza Wróżka, Druga Wróżka, Trzecia Wróżka, Czwarta Wróżka

Rekwizyty: kołyska, lalka w roli Małej Księżniczki, dary, np. kartony z napisami: uroda, piękne oczy, skarb, zgrabna sylwetka, serce.

NARRATOR

Za górami, za morzami, w dalekiej krainie czarów, przy kolebce małej księżniczki zebrały się dobre wróżki ze swą królową na czele.

I gdy otoczywszy księżniczkę patrzyły na uśpioną twarzyczkę dzieciny, królowa ich rzekła:

KRÓLOWA

Niechaj każda z was obdarzy ją jakim cennym darem, wedle swej możliwości i chęci!

NARRATOR

Wróżki pochylając się nad uśpioną, wypowiedziały następujące słowa:

PIERWSZA WRÓZKA

Ja daję ci czar piękności i mocą moją sprawię, że kto ujrzy twarz twoją, pomyśli, iż ujrzał cudny kwiat wiosenny.

DRUGA WRÓZKA

Dam ci oczy przezrocze i głębokie jak toń wodna.

TRZECIA WRÓZKA

Ja dam ci powiewną i wysmukłą postać młodej palmy.

CZWARTA WRÓZKA

Dam ci wielki skarb złoty, dotychczas w ziemi ukryty.

NARRATOR

Królowa zamyśliła się przez chwilę, po czym, zwróciwszy się do wróżek, tak zaczęła mówić:

KRÓLOWA

Kondycja ludzka — Piękność ludzi i kwiatów więdnie. Urocze oczy gasną wraz z młodością, a i w młodości często zaćmiewają się łzami. Wicher łamie palmy, a wiatr pochyla wysmukłe postacie. Złota kto nie rozdziela między ludźmi, ten budzi ich nienawiść, a kto je rozdzieli, temu pustka zostaje w skrzyni. Przeto nietrwale są wasze dary.

NARRATOR

Wróżki pytały:

WRÓŻKI

Cóż jest trwałego w człowieku i czymże ty ją obdarzysz, o królowo nasza?

KRÓLOWA

Ja jej dam dobroć.

Słońce jest wspaniałe i jasne, ale gdyby nie ogrzewało ziemi, byłoby tylko martwo świecąca bryła. Dobroć serca jest tym, czym ciepło słońca: ona daje życie...

Piękność bez dobroci jest jako kwiat bez woni albo jak świątynia bez bóstwa. Oczy mogą podziwiać taką świątynię, ale dusza nie znajdzie w niej ukojenia.

Bogactwo bez dobroci jest piastunką samolubstwa. Nawet miłość bez dobroci jest tylko ogniem, który pali i niszczy. Wiedźcie, że wasze dary mijają, a dobroć trwa; jest ona jak źródło, z którego im więcej wody wyczerpiesz, tym więcej ci jej napłynie. Więc dobroć — to jedyny skarb niewyczerpany.

NARRATOR

To rzekłszy, królowa wróżek pochyliliła się nad śpiącą dzieciną i dotknąwszy rękami jej serca, rzekła:

KRÓLOWA

Bądź dobrą!

KONIEC

Opracowanie: Joanna Gryl